

บทที่ 3
ระเบียบวิธีวิจัย

ในบทนี้จะกล่าวถึงวิธีการดำเนินการวิจัยในชั้นต่าง ๆ ทั้งแก่การกำหนดกลุ่มประชากร การเลือกกลุ่มตัวอย่าง จนถึงการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ระเบียบวิธีวิจัยของงานวิจัยเรื่องนี้ ได้แบ่งประชากรในการศึกษาออกเป็น

3 ลักษณะ คือ

ก. นิทยสารผู้หญิง ใช้วิธีศึกษาโดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากคอลัมน์ต่าง ๆ ในนิทยสารผู้หญิง 6 ฉบับที่ได้รับความนิยมจากกลุ่มต่าง ๆ และยกจำหน่ายค่อนข้างสูง ได้แก่ กุลสตรี ชวัญเรือน ทิฉัน ลสนา แพรว เปรี้ยว ในปี พ.ศ.2528 เพื่อหาปริมาณความรู้ด้านต่าง ๆ ที่ให้แก่ผู้อ่าน จำนวน 72 ฉบับ

ข. ผู้จัดทำนิทยสารผู้หญิง โดยวิธีการสัมภาษณ์กองบรรณาธิการผู้จัดทำนิทยสารผู้หญิงทั้ง 6 ฉบับนั้น เพื่อทราบถึงแนวนโยบายและเจตนารมณ์ในการจัดทำนิทยสาร พร้อมทั้งนโยบายในการเสนอเนื้อหาต่าง ๆ ด้วย

ค. ผู้อ่านนิทยสาร ทำการสำรวจความคิดเห็นของผู้อ่านนิทยสารทั้ง 6 ฉบับนั้น ถึงความข้องการ เนื้อหาในค่านต่าง ๆ โดยออกแบบสอบถามสมาชิกของนิทยสารหรือผู้อ่านประจำ จำนวนฉบับละ 30 คน รวมทั้งหมด 180 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นิทยสารผู้หญิง ได้กำหนดนิทยสารผู้หญิงที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ 6 ฉบับ ได้แก่ กุลสตรี ชวัญเรือน ทิฉัน ลสนา แพรว เปรี้ยว เนื่องจากเป็นนิทยสารที่ได้รับความนิยมจากกลุ่มผู้อ่านแต่ละกลุ่มที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ กุลสตรีและชวัญเรือน กลุ่มผู้อ่านที่เป็นผู้หญิงที่มีการศึกษา ในวัยต่าง ๆ ที่สนใจกิจการบ้านการเรือน ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงในวัยทำงานและเป็นแม่บ้าน ทิฉันและลสนา เป็นกลุ่มผู้อ่านผู้หญิงที่ค่อนข้างมีการศึกษา

สูง อยู่ในวัยทำงาน สนใจด้านความรู้และสาระต่าง ๆ รอบ ๆ ตัว ส่วนแพรวและเปรี้ยว เป็นกลุ่มผู้หญิงวัยรุ่นอายุในช่วง (14 - 25 ปี) ที่สนใจด้านสาระความรู้ทั่ว ๆ ไป และความสวยงาม ทั้งนี้ได้พิจารณาจากข้อกำหนดหน้าที่ค่อนข้างสูงของนิตยสารทั้ง 6 ฉบับ (Amex & Grey Advertising Limited : 1986)

โดยได้ศึกษานิตยสารทั้ง 6 ฉบับ ที่ออกในปี พ.ศ.2528 ใช้วิธีการเลือกศึกษา โดยกำหนดเอาจากนิตยสารชื่อละ 12 ฉบับ เดือนละ 1 เล่ม รวมเป็นจำนวนนิตยสารทั้งหมด 72 เล่ม สาเหตุที่กำหนดเอานิตยสารในช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม 2528 เนื่องจากเป็นปีสุดท้ายของทศวรรษปีสตรีกาลของโลก ในเมื่อวิทยานิพนธ์เรื่องนี้มุ่งศึกษาเนื้อหาของนิตยสารผู้หญิงกับการพัฒนาสตรี การที่วิเคราะห์เนื้อหาของนิตยสารในช่วงนี้ คิดว่าน่าสนใจเพราะ จะทำให้ทราบว่าในปีสุดท้ายของช่วงทศวรรษปีสตรีกาลของโลกนี้ นิตยสารผู้หญิงในประเทศไทยมีเนื้อหาที่ส่งเสริมการพัฒนาสตรีอย่างไรบ้าง

ผู้อ่าน ใช้แบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นของผู้อ่านนิตยสารแต่ละชื่อว่าการเนื้อหาในฉบับใดบ้าง โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบ accidental sampling จากผู้อ่านนิตยสารแต่ละฉบับ จำนวนฉบับละ 30 คน ทั้ง 6 ฉบับ รวมเป็นแบบสอบถามทั้งสิ้น 180 ฉบับ ผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องเป็นสมาชิกประจำของนิตยสารหรือผู้ที่ติดตามอ่านนิตยสารแต่ละชื่อนั้นเป็นประจำ

ผู้จัดทำ ใช้การสัมภาษณ์ผู้จัดทำ ได้แก่ บรรณาธิการของนิตยสารทั้ง 6 ฉบับ ถึงเจตนารมณ์ของการจัดทำนิตยสารและแนวนโยบายในการเสนอเนื้อหาของนิตยสารแต่ละฉบับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ข้อมูลจากการศึกษาเนื้อหาของนิตยสาร ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

(Content analysis) จากคอลัมน์ต่าง ๆ ในนิตยสาร 6 ฉบับ ถึงปริมาณและประเภทของความรู้ต่าง ๆ ที่ให้แก่ผู้อ่าน (ยกเว้น จดหมายถึงบรรณาธิการ โฆษณา แผ่นพับเทินและหน้าเด็ก) ใช้หน่วยในการวิเคราะห์ (Unit of analysis) เป็นการพิจารณาแนวคิดหลัก (theme) หรือที่เรียกทางวิชาการว่า Thematic analysis

(Budd, Throp and Donohew 1967 : p.47) คือการพิจารณาแนวคิดหลักที่มีลักษณะอาจเป็นประโยคย่อหน้าหรือคอลัมน์ทั้งหมด เป็นการพิจารณาความหมายของข้อความนั้น ๆ และจัดเข้าประเภทต่าง ๆ ของความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้นในคอลัมน์ประจำ 1 คอลัมน์ อาจมีแนวคิดหลักไ้มากกว่า 1 หน่วย แล้วแต่เนื้อหาของคอลัมน์นั้น ใช้หน่วยในการระบุจำนวน (Unit of Enumerations) หรือ การวัดเนื้อที่เป็นจำนวน "หน้า" แล้วนำมาเปรียบเทียบกับจำนวนหน้าทั้งหมด เทียบจำนวนหน้าที่ถูกไล่ออกเป็นร้อยละของแต่ละฉบับ เมื่อวิเคราะห์เนื้อหาได้ครบทุกชื่อ ๆ ละ 12 ฉบับ แล้ว ก็นำมาหาค่าเฉลี่ยของแต่ละฉบับ และค่าเฉลี่ยของทั้ง 6 ฉบับ ตามลำดับ

ในการวิเคราะห์ความรู้กันต่าง ๆ ของนิทยสารผู้หญิงทั้ง 6 ฉบับนี้ ใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ประเภทของความรู้ตามงานวิจัย เรื่อง"การศึกษามหาบทของสื่อมวลชนต่อการศึกษาของชาวบ้าน" จัดทำโดยคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งแบ่งประเภทของความรู้ออกเป็น 2 ประเภท* โดยใช้ตารางลงรหัสเป็นเครื่องมือ

2. เก็บข้อมูลจากผู้จัดทำและผู้อ่านนิทยสาร ในก้านผู้จัดทำใช้วิธีการสัมภาษณ์ เพื่อให้ทราบวัตถุประสงค์และเจตนารมย์ในการจัดทำรวมทั้งแนวนโยบายในการเสนอเนื้อหาต่าง ๆ แก่ผู้อ่าน สำหรับผู้อ่านนั้นใช้วิธีการสำรวจความคิดเห็นของผู้อ่านนิทยสารเหล่านั้นเป็นประจำ ถึงความต้องการเนื้อหาในก้านต่าง ๆ มากน้อยอย่างไร จำนวนฉบับละ 30 คน รวมทั้งหมด 180 คน เพื่อจะได้ทราบข้อมูลจากผู้อ่านโดยตรง

เครื่องมือที่ใช้ในการ เก็บข้อมูล

1. ก้านการวิเคราะห์เนื้อหา ตามวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาให้ทราบถึงปริมาณและสัดส่วนของความรู้ ได้จัดทำตารางลงรหัส (Coding Sheet) เพื่อความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลและแยกประเภทให้ชัดเจน 3 ตาราง คือ

ตารางที่ 1	-	แยกตามรายชื่อนิทยสารและรายละเอียดที่ศึกษา
ตารางที่ 2	-	แยกตามประเภทของความรู้ทั้ง เนื้อเรื่องและภาพ

* ุรายละเอียดที่หัวข้อ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล หน้า 32

ของนิตยสารแต่ละฉบับ
 ตารางที่ 3 - รวบรวมรายละเอียดของเนื้อหาในนิตยสารแต่ละชื่อทุกฉบับ
 แยกตามประเภทของความรู้

สำหรับการแยกประเภท (Category) ของความรู้ต่าง ๆ ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือ
 ในการพิจารณาเนื้อหาแนวคิดหลัก (Theme) ใช้เกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหาซึ่งเคยใช้ใน
 งานวิจัย เรื่อง "การศึกษามหาชนของสื่อมวลชนต่อการศึกษารอบบ้าน" ของสำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ : กรุงเทพฯ, 2520 ในที่นี้จะนำหัวข้อเหล่านี้มากล่าวถึง
 รายละเอียดให้ชัดเจนพร้อมทั้งตัวอย่างคอลัมน์จากนิตยสารที่ศึกษา (คูสารบัญนิตยสารผู้หญิง
 ทั้ง 6 ฉบับ ที่ภาคผนวกประกอบ) ดังนี้

ประเภทของความรู้

1. ความรู้โดยตรง

- 1.1 มนุษยศาสตร์ ได้แก่ วิชาการด้านประวัติศาสตร์ ภาษาศาสตร์ ปรัชญา
 จิตวิทยา เช่น เนื้อหาที่เป็นเรื่องจากประวัติศาสตร์ เรื่องทางจิตวิทยา
 และโคลงกลอนต่าง ๆ
- 1.2 การศึกษา ได้แก่ วิชาการด้านการศึกษา พลศึกษาและวิชาอื่นที่คล้ายคลึง
 กัน เช่น เนื้อหาที่กล่าวถึง การเรียน หลักสูตร ผลของการศึกษา
 เป็นต้น
- 1.3 วิจิตรศิลป์ ได้แก่ วิชาการด้านสถาปัตยกรรม จิตรกรรม ประติมากรรม
 การวาดภาพ การละครและอื่น ๆ เช่น เนื้อหาที่เกี่ยวกับการออกแบบ
 ตกแต่งต่าง ๆ เช่น คอลัมน์สี่สีและรูปทรงทันสมัย บ้านช่องห้องหอ
 แฟชั่นบันเทิง เป็นต้น
- 1.4 สังคมศาสตร์ ได้แก่ วิชาการด้านรัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ พาณิชย-
 ศาสตร์ การบัญชี การธนาคาร สื่อสารมวลชน สังคมวิทยา เช่น
 เนื้อหาด้านวิชาการของสื่อสารมวลชน ทฤษฎีต่าง ๆ การเมืองการปกครอง
 ที่กล่าวในคำนำวิชาการตรง ๆ

- 1.5 วิทยาศาสตร์ ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ ชีววิทยา เคมี การาสาสตร์ ฯลฯ เช่น เนื้อหาที่กล่าวถึงทฤษฎีหรือความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ต่าง ๆ
- 1.6 วิศวกรรมศาสตร์ ได้แก่ วิชาการด้านการก่อสร้าง วิศวกรรมสำรวจ วิทยาศาสตร์ประยุกต์อื่น ๆ และวิชาอื่นที่คล้ายคลึงกัน
- 1.7 แพทยศาสตร์ ได้แก่ วิชาการสาขาต่าง ๆ ทางการแพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล สาธารณสุขศาสตร์ เภสัชกรรมศาสตร์ กายภาพบำบัดและวิชาอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน เช่น เนื้อหาที่กล่าวถึงความรู้หรือทฤษฎีทางการแพทย์อย่างตรง ๆ เช่น การใช้จ่ายอย่างถูกวิธี อาหารเพื่อสุขภาพ เป็นต้น
- 1.8 เกษตรศาสตร์ ได้แก่ วิชาการด้านการเกษตร กลีกรรมและสัตวบาล วนศาสตร์ การประมง สัตวแพทยศาสตร์ เช่น ขบวนการผสมเทียมของโคนม การปลูกพืชชนิดต่าง ๆ อย่างถูกวิธี การใส่ปุ๋ย เป็นต้น
- 1.9 เพศศึกษา ซึ่งเป็นวิชาการทางด้านการสืบพันธุ์ การคุมกำเนิด ลักษณะทางเพศต่าง ๆ โดยตรง เช่น เนื้อหาความรู้วิธีการเลือกเพศเด็กทารก ลักษณะทางกายภาพของกะเทย เป็นต้น
- 1.10 คหกรรมศิลป์ ได้แก่ วิชาการด้านคหกรรมศาสตร์ต่าง ๆ เช่น การเย็บปักถักร้อย การทำอาหาร การคัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น

2. ความรู้ประยุกต์

- 2.1 การเข้าใจและรู้จักวัฒนธรรม ประเพณี ความเป็นไปของสังคมรอบค้ำ
มีสำนัญสำนึกในการสังเกตุสิ่งต่าง ๆ ได้แก่ เนื้อหาที่ให้ความรู้เกี่ยวกับชาวต่าง ๆ เกร็ดความรู้รอบตัว และที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณีค้ำต่าง ๆ เช่น คอสมันงานสังคม ผู้หญิงวิ่งทันโลก พระราชพิธีบารุงขวัญ นวนิยายบางตอนระหว่างบักซ์ รีมทาง เป็นต้น
- 2.2 ความเข้าใจและรู้จักวิถีชีวิตของเพื่อนมนุษย์ การปรับตัวให้เข้ากับ
คนกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่ เนื้อหาที่เป็นทั้งสาระและบันเทิงในคอสมัน นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล สัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ รวมทั้ง คอสมันปิกนกะอื่น ๆ เช่น เขาพัก เธอพัก บ้านที่กนอกบ้าน บ้านเกิด และเพื่อนเก่า เปิดกระเป่าคนค้ำ ข้างหลังห้อง เป็นต้น

- 2.3 เกิดความรักในเพื่อนมนุษย์และสิ่งมีชีวิต อยากเลี้ยงสัตว์ ปลูกพืช
 อยากช่วยเหลือผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก ใฝ่หาที่เกี่ยวกับการแนะนำ
 วิธีปลูกพืชเลี้ยงสัตว์ ในชีวิตประจำวันในครอบครัว การอนุเคราะห์
 สิ่งมีชีวิตต่าง ๆ เช่น ไม่ประคบ สุนัขแสนรู้ของเรา แคเพื่อนผู้หิว
 โหย เป็นต้น
- 2.4 เกิดความซาบซึ้งในธรรมชาติและสุนทรีย์ เพลิดเพลินในการท่องเที่ยว
 ความสถานที่ต่าง ๆ ความซาบซึ้งในงานศิลปะต่าง ๆ เช่น
 ภาพเขียน บทกลอน บทเพลง เพลง ภาพยนตร์ ใฝ่หา คอลัมน์
 เที่ยวเมืองนางฟ้า ไปคุหนัง แลโลก หลังจอก กระจ่างเสียง
 แดบเสียง ความเคลื่อนไหวบนบันไดเสียง
- 2.5 รู้แนวทางในการแก้ปัญหา เกิดปัญญา การปฏิบัติต่าง ๆ ในค่านิยม
และจริยธรรม ใฝ่หาที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่าง ๆ
 การแนะนำหรือวิธีการที่จะเปลี่ยนแปลงให้ตนเองและสังคมดีขึ้น ใฝ่หา
 คอลัมน์หอกฎหมาย กุสสตรี ชะตาชีวิต โลกทิพย์ บางส่วนในนว-
 นิยาย โชคชะตาราศรี พยากรณ์ต่าง ๆ แล้วเราก็ปรึกษากัน
 เป็นต้น
- 2.6 ทำให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการและทำให้ใหม่กว่า รู้วิธีค้นหา ก่อให้เกิด
รายได้ ใฝ่หาจากคอลัมน์ที่เกี่ยวกับการประหยัด การซื้อของ
 อย่างถูกวิธี จับจ่ายใช้สอย การเล่นแชร์ ซึ่งไม่ใช่วิชาการทางค่าน
 เศรษฐศาสตร์
- 2.7 เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อยากค้นคิดสิ่งใหม่ ๆ ทำในสิ่งที่แปลก
 และเกิดประโยชน์ที่แตกต่างจากปัจจุบัน ใฝ่หาที่ให้ออกคิด
 แนะนำให้ทำในเรื่องใหม่ ใฝ่หาเขียนนวนิยาย เขียนภาพ ละคร
 ที่น่าสนใจ
- 2.8 ความสนใจในทางพลศึกษา เกิดความรู้อย่างสนใจในกีฬาประเภทต่าง ๆ
 เช่น การว่ายน้ำ การวิ่ง เสริมสุขภาพ ฯลฯ
- 2.9 ความปลอดภัยสำหรับตนและสุขภาพ ป้องกันตนให้พ้นจากภัยที่พิบัติและ
 อุบัติเหตุต่าง ๆ รู้วิธีรักษาสุขภาพ เช่น การออกกำลังกาย การตรวจ

สุขภาพ คอลัมน์เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ ซึ่งไม่เป็นวิชาการ
ทางด้านการแพทย์

2.10 การปรับปรุงตนให้ดีขึ้นและความตั้งใจทำงานให้สำเร็จ ทำคนให้
ดีขึ้น เก่งขึ้น สวยขึ้น เช่น บางส่วนในคอลัมน์สัมภาษณ์บุคคล
วิธีการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จต่าง ๆ เป็นต้น

2.11 เพศศึกษา ให้ความรู้ในเรื่องความรัก การแต่งงาน ชีวิต
ครอบครัว มิตรภาพกับเพื่อนต่างเพศ ได้แก่ บางส่วนในนวนิยาย
คอลัมน์คอมพิวเตอร์ชีวิตและอื่น ๆ เช่น เช็กชั๊กวันเบา ๆ เห็นแล้ว
ทำแหยง การแต่งงานในหมุ่ญาติ เป็นต้น

2. ในด้านการสำรวจความคิดเห็นของผู้อ่าน

ใช้แบบสอบถามที่มีความยาว 3 หน้า แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งเป็น
ข้อมูลส่วนตัวและความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับนิยายสารของผู้ตอบ ส่วนที่สองเป็นการเลือกให้
คะแนน (Rating Scale) ของความรู้ประเภทต่าง ๆ ที่ผู้อ่านต้องการใน 5 ระดับ คือ
มากที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน, มาก เท่ากับ 4 คะแนน, ปานกลาง เท่ากับ 3 คะแนน,
น้อย เท่ากับ 2 คะแนน และน้อยที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน เมื่อได้แบบสอบถามครบตามจำนวน
ที่ต้องการคือ วารสารชื่อละ 30 ชุด แล้วนำมาคิดค่าคะแนนตามประเภทของความรู้ต่าง ๆ
ทั้ง 21 ข้อ ตามค่าของคะแนนที่กำหนด เมื่อได้ผลบวกของคะแนนแต่ละข้อแล้วก็นำมาจัด
อันดับความต้องการตามคะแนนที่ปรากฏทั้ง 21 อันดับ แล้วนำคะแนนที่ได้้นั้นมาหาค่าเฉลี่ย
จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดแล้วจึงคิดเทียบ เป็นร้อยละ

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ในด้านการวิเคราะห์เนื้อหา จากตารางลงรหัส (Coding Sheet)

3 ตาราง ซึ่งมีการแบ่งประเภทของเนื้อหาความรู้จากการวิเคราะห์มาแล้ว จึงมีการทดสอบ
เครื่องมือ ดังนี้

1.1 ทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยการสุ่มตัวอย่างจาก
คอลัมน์ในนิยายสารที่ทำการศึกษาเนื้อหา เพื่อหาแนวคิดหลัก (Theme) มาจำนวน
50 เรื่อง ผู้วิจัยเป็นผู้ลงรหัสเองและผู้ร่วมลงรหัสอีก 1 คน คืออาจารย์ พัทณี เขยจรยา

จากคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ลงรหัสทั้ง 2 คน จะร่วมกันอ่าน คอลัมน์ต่าง ๆ จากนิตยสารที่กำหนดแล้วพิจารณาแยกให้แนวคิดหลักว่าเป็นประเภทใด บ้าง จากเกณฑ์ของความรู้ทั้ง 2 ประเภท ตามความคิดเห็นและประสบการณ์ของแต่ละ คน แล้วนำผลที่ได้มาคำนวณหาความเชื่อมั่น

1.2 การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ในเรื่องของการวิเคราะห์เนื้อหา มีการทดสอบความเชื่อมั่น โดยอาศัยหลักการคำนวณของ Holsti (Budd, Throp and Donohew 1967 : 68) คือ

$$\text{สูตร } R = \frac{2(c_{1,2})}{c_1 + c_2}$$

$$c_{1,2} = \text{จำนวนของแนวคิดหลักที่ผู้ลงรหัสทั้ง 2 คน มีความเห็นตรงกัน}$$

$$c_1 + c_2 = \text{จำนวนแนวคิดหลักทั้งหมดที่ทั้ง 2 คน พิจารณา}$$

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ค่า ดังนี้

$$c_{1,2} = 40$$

$$c_1 + c_2 = 100$$

$$R = \frac{2(40)}{100} = \frac{80}{100} = 0.8$$

ในการคำนวณด้วยสูตรนี้ ค่าที่คำนวณได้ไม่ควรต่ำกว่า 0.75 จึงจะมีความเชื่อถือได้ เมื่อค่าคำนวณครั้งนี้ ผู้ลงรหัสทั้งสองมีความเห็นตรงกัน 0.8 จึงทดสอบได้ว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเชื่อมั่นได้

2. ก้านแบบสอบถาม ได้ปรึกษานักเชี่ยวชาญทางด้านนี้และทำการทดสอบ โดยให้ผู้ที่อ่านนิตยสาร ลองตอบแบบสอบถาม จำนวน 10 คน แล้วนำข้อบกพร่องมาแก้ไข ทั้งนี้เพื่อให้แบบสอบถามเป็น เครื่องมือวัดได้ในสิ่งที่ต้องการวัด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นการศึกษาในเชิงวิเคราะห์เนื้อหาเป็นสิ่งสำคัญ การสำรวจความคิดเห็นของผู้อ่านด้วยแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้จัดทำเป็นส่วนประกอบ และเพื่อเปรียบเทียบ จากการที่ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ 4 ข้อ การดำเนินการให้ได้ผลของการวิจัยจึงใช้สถิติ ดังนี้

วัตถุประสงค์ ข้อ 1 เพื่อทราบปริมาณความรู้ต่าง ๆ ของนิทยสารผู้หญิง ใช้การหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย (Mean)

วัตถุประสงค์ ข้อ 2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบแนวโน้มนโยบายและเจตนารมณ์ของผู้จัดทำ ด้วยการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเนื้อหาที่ปรากฏในนิทยสารผู้หญิง ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive method)

วัตถุประสงค์ ข้อ 3 เพื่อเปรียบเทียบปริมาณความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในนิทยสารผู้หญิงกับความต้องการของผู้อ่าน ใช้การร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และหาค่าสหสัมพันธ์เข้าอันดับที่ Spearman Rank - Order Correlation Coefficient (Rho) โดยใช้สูตร

$$P = 1 - \frac{6 \sum D^2}{N(N^2 - 1)}$$

ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา

วัตถุประสงค์ ข้อ 4 เพื่อทราบบทบาทของนิทยสารผู้หญิงที่มีต่อการพัฒนาสตรี ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา เปรียบเทียบระหว่างข้อมูลจากการศึกษาเนื้อหา กับสาระสำคัญจากแผนพัฒนาสตรีนั้น มีความเกี่ยวข้องและสอดคล้องกันอย่างไร